X 808

_ కొమ్మూరి సాంబశివరావు

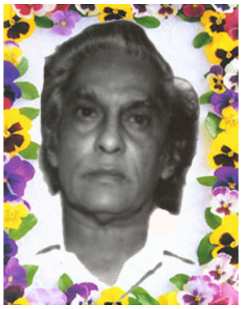

(గత సంచిక తరువాయి)

తనను నియాజ్ అంటున్నాడు ఇంకా. ప్రెసిడెంట్‌కి నిజం తెలియదా? వార్డర్ చెప్పలేదా? వార్డర్ కళ్ళలోకి చూశాడు యుగంధర్. కనీ కనిపించని ఓ చిన్న నవ్వు నవ్వి కన్ను గిటాడు వార్డర్. ఏమిటో దానికి అర్థం ఏమైనా వార్డర్ తనను పట్టివ్వలేదు. పట్టివ్వదల్చుకోలేదు.

"తాళం చెవి ఏ.డి.సి.కి ఇయ్యి నియాజ్" అన్నాడు ప్రెసిడెంట్. ఏ.డి.సి చెయ్యి జాపాడు. అప్పటికే ఆ చేతిలో యింకో తాళం చెవి వుంది. అది వార్డర్ దగ్గరున్న తాళం చెవి అయి వుండాలి అనుకున్నాడు యుగంధర్.

"షేక్ మజిబూర్ రహమాన్‌ని చూసుకునే బాధ్యత యివ్వాళనించీ బహుశా మీకుండదనుకుంటాను" అంటూ ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్ కుర్చీలోంచి లేచాడు. సెంట్రీలు ముందూ, తర్వాత ప్రెసిడెంటూ, వెనక ఏ.డి.సి వెళ్ళిపోయారు. గదిలో యుగంధరూ, వార్డరూ మాత్రం మిగిలారు.

"నువ్వాడుతున్న నాటకం ఏమిటి?" అన్నట్టు చూశాడు వార్డర్‌ని యుగంధర్. వార్డర్ జేబులోంచి సిగరెట్ పేకెట్ తీసి, అందులోంచి సిగరెట్ ఒకటి బయటికి లాగి, సిగిరెట్ పేకెట్ మీద నెమ్మదిగా కొడుతున్నాడు. యుగంధర్ చెవులు రిక్కించుకుని వింటున్నాడు. అది కోడ్. ఏకాగ్రతతో వింటున్నాడు.

"X 808?" అదీ కోడ్‌లో వార్డర్ అడుగుతున్న ప్రశ్న. యుగంధర్ తుళ్ళిపడ్డాడు.

"కర్నల్‌హాక్ బయట నిలుచుని వున్నాడు జాగ్రత్త. మాట్లాడవద్దు" హెచ్చరించాడు వార్డర్ యుగంధర్‌ని.

యుగంధర్ మునివేళ్ళతో బల్లమీద కొడుతున్నాడు. "నువ్వెవరు?"

వార్డర్ ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పేలోగా కర్నల్ హక్ గదిలోకి వచ్చాడు.

23

ఎవరూ అడ్డు పెట్టలేదు. మేజర్ నియాజ్ ఇచ్చిన ఉత్తరం చూపించగానే తిన్నగా లోపలికి పోనిచ్చారు రాజుని సెంట్రీలు. సూపరింటెండెంట్ ఆఫీసు గది ముందున్న హాల్లోకి వచ్చాక రాజు గుండె గతుక్కుమంది. స్వింగ్ డోర్స్‌కి ఉన్న తలుపుకి చెరొక పక్క తుపాకి పట్టుకున్న యిద్దరు సైనికులు నిలుచుని వున్నారు. పాకిస్తాన్ యింటెలిజెన్స్ డిపార్ట్‌మెంట్

డైరెక్టర్ కర్నల్ హక్ యిటూ అటూ పచార్లు చేస్తున్నాడు. తను రావడం చాలా ఆలస్యం అయిపోయింది. ఇప్పుడిక తను యుగంధర్‌కి ఏమి సహాయం చేయగలడు అనే నిస్పృహతో రాజు భుజాలు కిందకు దిగజారిపోయాయి.

"ఎవరు నువ్వు?" అడిగాడు హక్.

నియాజ్ ఉత్తరం హక్‌కి ఇచ్చాడు రాజు. హక్ ఆ ఉత్తరం చదువుతుండగానే, సూపరింటెండెంట్ గదిలోంచి యాహ్యాఖాన్, ఏ.డి.సి బయటకు వచ్చారు. ముందూ వెనకా సైనికులూ బయటికి వచ్చారు. ఒక ఊరేగింపులా వుంది. బయటికి వెళ్ళిపోయారు.

"సూపరింటెండెంట్ ఇవాళ చాలా బిజీగా వున్నారు. బహుశా యివ్వాళ నిన్ను చూడడేమో" అన్నాడు హక్ రాజుతో. రాజు గుండె బరువు తగ్గింది. మనసు తేలిక పడింది. హక్ తనను గుర్తుపట్టనందుకు కాదు. యుగంధర్ యింకా సురక్షితంగా వున్నందుకు. కర్నల్ హక్ స్వింగ్ డోర్స్ తోసుకుని సూపరింటెండెంట్ గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. అక్కడే బయట తారట్లాడుతున్నాడు రాజు.

కర్నల్ హక్ గదిలోకి రాగనే యుగంధర్ ఊపిరి బిగపట్టాడు. తనను గుర్తుపడతాడా? హక్ యుగంధర్ని సరిగ్గా చూడనైనా చూడకుండా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. మొహం పీక్కుపోయింది. ఏదో దిగులుతో అతని కళ్ళు బరువుగా వున్నాయి.

"మేజర్ నియాజ్ మన దేశానికి యిది పరీక్షా సమయం ఏం జరగబోతుందో? నాకు భయంగా వుంది" అన్నాడు హక్.

"ఏం? ఇప్పుడేం జరిగింది?" అడిగాడు.

"అన్ని వేపులనుంచీ హిందూస్థాన్ సైన్యాలు ఢక్కాను చుట్టుముట్టాయి. ఆయుధ విసర్జన చేసి లొంగి పొమ్మని, తూర్పు బెంగాల్‌లో మన సైనిక నాయకులికి హిందూస్థాన్ సైన్యాధిపతి విజ్ఞప్తి చేశాడు. లొంగిపోకపోతే ఢక్కాలో వున్న సైన్యం అంతా నాశనమౌతుంది."

అదేమిటి కర్నల్ మన సైన్యాలు ఘన విజయాలు.."

కర్నల్ చెయ్యెత్తి విసుగ్గా బల్లమీద ఒక దెబ్బకొట్టి "అదంతా యుద్ద ప్రచారం. మొదటి నుంచీ మన సైన్యాలు చావుదెబ్బలు తింటున్నాయి. మనకన్నా పదింతలు బలం గల దేశం హిందూస్తాన్. ఎలా గెలుస్తాం" అన్నాడు హక్.

ఈ విషయం ప్రెసిడెంట్‌కి ముందే తెలియదా? మనం ఎందుకు కయ్యానికి కాలు దువ్వాము?" అడిగాడు యుగంధర్.

"తెలుసయ్యా, తెలుసు. ఆ చైనా వాళ్ళు మనల్ని ఉసిగొల్పారు. 'మీరు ముందు యుద్ధానికి వెళ్ళండి, మేమూ వస్తాం ' అని ధైర్యం చెప్పారు. ఇప్పుడు వెనక్కి తగ్గారు. తాము మన తరపున యుద్ధంలోకి వస్తే రష్యా హిందూస్తాన్ తరపున యుద్ధానికి వస్తుందేమోనని భయపడ్డారు చైనావాళ్ళు. పిరికిపందలు."

"మరి ఎప్పుడూ మనకి మద్దత్తిచ్చే అమెరికా ఏమయింది?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఉంది. ఏమౌతుంది? ఇదిగో సెవెంత్ ఫ్లీట్ బంగాళాఖాతంలోకి వచ్చేసిందన్నారు. ఇప్పుడు జంకుతున్నారు."

"ఎందుకు? అడిగాడు యుగంధర్.

"ప్రపంచ యుద్ధం వస్తుందని భయంట వాళ్ళకు. వాళ్ళ బలాబలాలు తేల్చుకునేందుకు పాకిస్థాన్‌ని ఒక పావుగా ఉపయోగించుకున్నారు అగ్రరాజ్యాల వాళ్ళు. పాకిస్థాన్ విచ్ఛిన్నమైపోయింది."

"ఇప్పుడేం చేస్తాం?" అడిగాడు యుగంధర్.

"డక్కాలో వున్న మన సైన్యాలు లొంగిపోవడం, యుద్ధవిరమణ ప్రకటించి, హిందూస్థాన్‌తో సంధి కోరడం వివేకమైన పని" అని క్షణం ఆగి, మళ్ళా కర్నల్ హక్ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"ఆ వివేకం మన ప్రెసిడెంట్‌కి ఎక్కడిది? లొంగిపోవద్దనీ ఆఖరి సైనికుడి ప్రాణం వున్నంతవరకూ యుద్ధం చెయ్యమనీ ఆదేశం యిచ్చాడు. మనకి అపజయం తప్పదు. తూర్పు బెంగాల్‌లోని లక్షలమంది సైనికులు ప్రాణాలు విడుస్తారు" కర్నల్ హక్ కళ్ళవెంట నీళ్ళు జల జలా కారుతున్నాయి. కర్నల్ హక్‌లో వున్న మానవతకి, అతనికి వున్న దేశభక్తికి అపారమైన గౌరవం ఏర్పడింది అతని మీద యుగంధర్‌కి.

"నా కొడుకులిద్దరూ ఢక్కాలో వున్నారు" బల్లమీదికి తలవాల్చి ఏడుస్తున్నాడు హక్.

ఓహో! ఇది దేశభక్తి కాదన్నమాట. తోడి మానవులందరూ చస్తారనే చింత కాదన్నమాట. తన కొడుకులు పోతారనే స్వార్థమన్నమాట. అంతలో గదిలోకి టిక్కాఖాన్, అతని వెనక హమీద్‌ఖానూ వచ్చారు. లేచి నిలుచున్నారు యుగంధరూ, హక్. టిక్కాఖాన్, హమీద్‌ఖాన్ మౌనంగా వున్నారు. ఎవరూ మాట్లాడలేదు. పది నిమిషాలు గడిచిపోయాయి. మళ్ళీ సెంట్రీలు లోపలికి వచ్చారు. వాళ్ళ వెనకే ప్రెసిడెంట్ లోపలికి వచ్చాడు. జనర్ల్స్ ఇద్దరూ లేవబోతుంటే కూర్చోమని తనూ కూర్చున్నాడు ప్రెసిడెంట్.

"చాలా మంచిగా చెప్పి చూశాను. ఆ షేఖ్ మజిబూర్ రహమాన్ తన మొండిపట్టు వదలడంలేదు. ఇప్పటికయినా మించిపోయిందిలేదు. తూర్పు బెంగాల్‌లోకి హిందూస్థాన్ సైన్యాలు రావడం దురాక్రమణ అని ఒక్క ప్రకటన ఇయ్యమని అడిగాను. అంతకన్నా ఏమీ అడగలేదు. బంగ్లాదేశ్‌కి హిందూస్థాన్ మిత్ర రాజ్యమట. దేశద్రోహి ఇక జాలిపడవలసిన అవసరంలేదు. ఇప్పుడే ఇక్కడే షేఖ్ మజిబూర్ రహమాన్‌కి మరణశిక్ష విధిస్తున్నాను. నేనిక్కడ వుండగానే, ఇప్పుడే ఆ దేశద్రోహిని చంపాలి. ఆ దేశద్రోహిని నా కళ్ళముందే పూడ్చాలి. కర్నల్ హక్, మేజర్ నియాజ్ మీరిద్దరూ వెళ్ళి వెంటనే

యేర్పాట్లు చెయ్యండి. మేం ఎగ్జిక్యూషన్ ఛాంబర్‌లో కాచుకుని వుంటాము. వెళ్ళండి, షేక్‌ని తీసుకు రండి" అరిచాడు యాహ్యాఖాన్.

"షేక్‌ని యిప్పుడు చంపి ప్రయోజనం ఏమిటి?" భయంగా అడిగాడు కర్నల్ హక్.

"ప్రయోజనం ఒక దేశద్రోహిని శిక్షించటమే ప్రయోజనం. డోంట్ ఆర్గ్యూ" అన్నాడు ప్రెసిడెంటు.

సెల్యూట్ చేసి యుగంధరూ, హక్, వార్డరూ బయటికి వెళ్ళారు.

అప్పుడు చూశాడు బయట హాల్లో రాజుని యుగంధర్.

“ మీరు రమ్మన్నారు. వచ్చాను. మళ్ళీ రమ్మంటే వస్తాను” గొణిగాడు రాజు.

యుగంధర్ మనస్సులో ఆలోచనలు ఒక దానినొకటి తరుముకుని పరుగెత్తుతున్నాయి. వార్డర్ తనని పట్టివ్వలేదు. అంతేకాదు తను ఎక్స్ 808? అని అడిగాడు. అంతేకాదు, ఇండియన్ ఇంటిలిజెంట్ డిపార్టుమెంటు ఉపయోగించే కోడ్‌ను ఉపయోగించి అడిగాడు. షేక్ మజిబూర్ రహమాన్‌ని రక్షించడానికి తనకన్నా ముందుగా వచ్చిన స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజెంట్ X212 అయి వుండవచ్చు అనుకున్నాడు యుగంధర్.

"ఆ! నీ పేరేమిటి? రఫీ కదూ నీకు ఉద్యోగం ఇస్తానన్నాను. అవును. ఎప్పాయింట్‌మెంట్ ఆర్డర్ తర్వాతిస్తాను. ఇప్పుడే ఉద్యోగంలో చేరు. వార్డర్ ఇతన్ని తీసుకుని మీరు ఎగ్జిక్యూషన్ ఛాంబర్‌కి వెళ్ళండి. షేక్‌ని తన కళ్ళముందే పూడ్చిపెట్టాలని ప్రెసిడెంట్ చెప్పారు. గొయ్యి తవ్వించి పెట్టండి. మేము షేక్‌ని తీసుకొస్తాం" అన్నాడు యుగంధర్. ఈ మాటలు వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు హక్. తన దిగుల్లో తనున్నాడు. యుగంధరూ, హక్ షేక్ మజిబూర్ రహమాన్ బంధింపబడ్డ యింటిలోకి వెళ్ళిపోయారు.

24

రాజు మట్టి తీసి పోస్తున్నాడు బయట. దాదాపు మోకాలు లోతు తవ్వారు రాజూ జైలులో పనిచేస్తున్న యింకో మనిషి.

"ఇంకా ఎంత తవ్వాలి?" అడిగాడు రాజు.

"ఇంకొక్క అడుగు తవ్వితే చాలనుకుంటాను" అన్నాడు వార్డర్ చెమట తుడుచుకుని. మళ్ళీ తవ్వడం ప్రారంభించాడు రాజు. షేక్ మజిబూర్ రహమాన్‌ని విడిపించి, బంగ్లాదేశ్‌కి తీసుకుపోవాలని వచ్చిన తను, షేక్‌ని పూడ్చిపెట్టడానికి గొయ్యి తవ్వుతున్నాడు. ఏమిటిది? తనెందుకీ పని చేస్తున్నట్టు? యుగంధర్ మాత్రం యిప్పుడు షేక్‌ని ఎలా రక్షిస్తాడు?

అంతలో తలుపు దగ్గర చప్పుడైంది. ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్, ఏ.డి.సి యిద్దరు సైనికులు లోపలికి వచ్చారు. సైనికులిద్దరూ తుపాకీలతో తలుపుకు చెరో పక్కా నిలుచున్నారు. గదిలో ఒకే ఒక కుర్చీ వుంది మధ్యన. ప్రెసిడెంట్ ఆ

కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఒకవైపున టిక్కాఖాన్ మరోవైపున హమీద్‌ఖాన్, వెనక ఏ.డి.సి నిలుచున్నారు. తలుపుకి అవతల మళ్ళీ అడుగుల శబ్దం వినిపించేసరికి అటు చూశాడు. తుపాకీలు అవతల మళ్ళీ అడుగుల శబ్దం వినిపించేసరికి అటు చూశాడు. తుపాకీలు భుజాల మీద పెట్టుకుని రెండుబారులుగా వస్తున్నారు సైనికులు చాలామంది. వాళ్ళ మధ్యన నడుస్తున్నారు. ముందు యుగంధరూ తర్వాత షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్, ఆ వెనక చేతిలో పిస్టల్ పట్టుకుని కర్నల్ హక్. తలుపు వరకూ వచ్చాక సైనికులు ఆగిపోయారు. యుగంధరూ, షేక్ హక్, మాత్రం గదిలో కొచ్చారు. లోపలికి రాగానే హక్ తలుపులు మూసేశాడు. షేక్‌ని తీసుకెళ్ళి గోడ దగ్గర నిలబెట్టాడు.

"షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్, నువ్వు దేశద్రోహివి. నీకు మరణ శిక్ష విధించాను. చేసిన నేరానికి పశ్చాత్తాపం తెలియపరిస్తే యీ ఆఖరి క్షణాన్నైనా సరే శిక్ష రద్దు చేస్తాను" అన్నాడు యాహ్యాఖాన్.

షేక్ నోరు మెదపలేదు. కనురెప్ప కదల్చలేదు. నిశ్చలంగా చూస్తున్నాడు. యుగంధరు, రాజూ షేక్‌ని చూస్తున్నారు. ఆ క్షణాన వాళ్ళకు కనిపిస్తునంది షేక్ మజిబూర్ రమాన్ కాదు. దాస్యాన్ని భరించలేక స్వాతంత్ర్యం కోసం ప్రజల కోసం తమ ప్రాణాలని లెక్కచేయని ధీరోదాత్తులు, మహనీయులు ఎందరో కనిపిస్తున్నారు షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్ కళ్ళల్లో - అబ్రహామ్ లింకన్, గిరబాల్డీ, మహాత్మాగాంధీ లాంటివాళ్ళు.

"మాట్లాడవా? అంతేనన్నమాట. నీ ఖర్మ ఎగ్జిక్యూట్" అరిచాడు ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్.

"ఈ దేశద్రోహిని హతమార్చే గౌరవం నాకివ్వండి" అంటూ బెల్టులోంచి పిస్టల్ తీశాడు టిక్కాఖాన్. షేక్ మీదకు గురిపెట్టాడు. షేక్ పెదిమలు కదిలాయి. కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. ఏదో అంటున్నాడు.

"ఆగండి జనరల్. షేక్‌కి బుద్దొచ్చినట్టుంది. ఏమిటంటున్నావ్ షేక్?" అడిగాడు ప్రెసిడెంట్.

"జై బంగ్లా" అన్నాడు షేక్ మజిబూర్.

"షూట్" అరిచాడు యాహ్యాఖాన్.

టిక్కాఖాన్ పిస్టల్ మీట మీద వేలు పెట్టి నొక్కుతున్నాడు.

టిక్కాఖాన్ చేతిలో పిస్టల్ ఒక్క ఎగురు ఎగిరి కిందపడింది. అదిరిపోయి పక్కకి చూశాడు టిక్కాఖాన్. పిడుగులా టిక్కాఖాన్ మీద పడ్డాడు యుగంధర్. బలం కొద్దీ ఒక్క తన్ను తన్నాడు. ఆ తన్నుతో టిక్కాఖాన్ షేక్‌ని పూడ్చడానికి తీసిన గోతిలో పడ్డాడు.

"ఏమిటిది?" అంటూ లేచాడు యాహ్యాఖాన్ కుర్చీలోంచి.

యాహ్యాఖాన్ ఛాతీమీద రెండు చేతులూ పెట్టి ఒక్క తోపు తోశాడు యుగంధర్. యాహ్యాఖాన్ కూడా గోతిలో వెళ్ళిపడ్డాడు టిక్కాఖాన్ మీద. ఆ సెంట్రీలు హడావిడిగా తుపాకీలు పైకెత్తారేగాని ఎవర్ని కాల్చాలో తెలియక, ఖంగారు

పడుతున్నారు. ఇంతలో 'ఢాం ఢాం ' అని రెండుసార్లు పేలింది పిస్టల్. సెంట్రీల చేతుల్లో తుపాకీలు కింద పడ్డాయి. పిస్తోలు పేల్చింది రాజు. రక్తం కారుతున్న చేతులతో నేలమీదపడి దొర్లుతున్నారా సైనికులు.

"వీడే హిందూస్తాన్ గూఢచారి యుగంధర్. వదలొద్దు" అంటూ కర్నల్ హక్ యుగంధర్ మీద విరుచుకుపడ్డాడు. ఇద్దరూ దాదాపు సమ ఉజ్జీలు. ఏ.డి.సి మొలలోంచి పిస్టల్ తీస్తున్నాడు. ఒక్క ఉరుకున వెళ్ళి రాజు ఏ.డి.సి మీద పడ్డాడు. పడుతూ పిస్టలున్న చేతిని పైకెత్తేశాడు. 'ఢాం' అని పిస్తోలు పేలింది. గుండు పైకిపోయింది. యుగంధర్‌కి తగల్లేదు. గోతిలో పడ్డ టిక్కాఖాన్, యాహ్యాఖాన్‌ల మీద పిస్టల్ గురిపెట్టి అక్కడే నిలుచున్నాడు వార్డర్. గొయ్యి తవ్వడానికి వచ్చిన కూలీకూడా గోతిలోనే వున్నాడు. యుగంధర్‌కిగాని, రాజుకి గాని సహాయం రావడానికి వీలులేకుండా పోయిందతనికి. ఏ.డి.సి రాజుకన్నా బలమైనవాడు. రాజును చేతులూ కాళ్ళూ పట్టుకుని విసిరేశాడవతలికి. రాజు షేక్ మజిబూర్ మీద పడ్డాడు. రాజును హతమార్చలనే దృఢ నిశ్చయంతో, ఏ.డి.సి మళ్ళీ రాజు మీదకొచ్చాడు. దగ్గరికి వచ్చాక తన రెండు కాళ్ళూ వెనక్కి లాక్కుని ఏ.డి.సి మోకాళ్ళమీద బలంగా తన్నాడు రాజు. ముందుకు పడ్డాడు ఏ.డి.సి. తన మీద పడకుండా రాజు కొంచెం పక్కకి జరిగాడు. కటిక నేలమీద ఏ.డి.సి బోర్లా పడ్డం వల్ల మొహం చితికినట్లయింది. రాజు ఒక్కసారిగా స్ప్రింగ్‌లా, లేచి ఏ.డి.సి జుట్టు పట్టుకుని అతని తలను బాదాడు. ఏ.డి.సి.లో చలనం పోయింది. ఇక తను యుగంధర్ సహాయానికి వెళ్ళాలి. యుగంధరూ హక్ నేలమీద దొర్లుతున్నారు. ఎవరు ఎవరో తెలియడంలేదు. ఒకళ్ళ గొంతు ఒకళ్ళు పట్టుకున్నారు. ఇద్దరి కళ్ళూ వెళ్ళుకొస్తున్నాయి. ఇద్దరికీ నాలికలు వుబ్బి బయట కొస్తున్నాయి. హక్‌ని ఒక తన్ను తన్ని లాగేద్దామని రాజు వెళ్ళాడు. ఎప్పుడు చూశాడో ఎలా చూశాడో హక్, దగ్గిరకు రానిచ్చి రాజునే ఒక్క తన్ను తన్నాడు. ఆ ఒక్క తన్నుకు రాజు దూరాన తలుపు దగ్గరకెళ్ళి పడ్డాడు. చట్టుక్కున యుగంధర్ మెడమీంచి చేతులు తీసేశాడు హక్. ఊపిరాడక సతమతమౌతున్నాడు యుగంధర్. పట్టు సడలింది. ఆ అవకాశం తీసుకుని, ఒక్క దులుపు దులుపుకుని హక్ లేచాడు. అతని కళ్ళలో మంటలు రేగుతున్నాయి. జేబులోంచి పిస్టల్ తీసి యుగంధర్ మీద గురిపెట్టాడు కాల్చబోతున్నాడు. చక్రంలా తిరిగాడు యుగంధర్. తిరుగుతూ హక్ రెండు కాళ్ళూ పట్టుకుని హక్‌ని కూడా చక్రంలా తిప్పడం ప్రారంభించాడు. అయిదు నిమిషాలు తిప్పి వదిలేశాడు. హక్ దూరంగా పడి గోడకు కొట్టుకున్నాడు. అంతే, హక్ కదలలేదు. లేచి నిలబడి ఆయాసం తీర్చుకుంటున్నాడు యుగంధర్. అప్పుడు చూశాడు షేక్ నేలమీద పడివుండడం. త్వరత్వరగా వెళ్ళి షేక్ నాడి పరీక్ష చేసి, "చిన్న దెబ్బే తగిలింది. ప్రమాదమేమీ లేదు. స్పృహపోయింది అంతే" అన్నాడు రాజుతో.

తర్వాత గొయ్యి దగ్గరకి వెళ్ళారు.

"గుడ్‌లక్! కంగ్రాచ్యులేషన్స్ మిస్టర్ యుగంధర్! నేను X 212" అని చెప్పాడు వార్డర్ వేషంలో వున్న ఇండియన్ ఎస్.బి.ఏజంట్.

"తెలుసు, గ్రహించాను. మీనించి కబురు రాకపోతే మీ తర్వాత వచ్చే ఏజంట్‌కి X నెంబర్ 808 అని బండార్కర్ ముందే చెప్పారన్న మాట. అప్పుడే కంగ్రాచ్యులేట్ చెయ్యకండి. ఇంకా చాలా వుంది మన పని" అంటూ ఆ గోతిలో చెరొక మూల నక్కి కూర్చున్న టిక్కాఖాన్‌నీ, యాహ్యాఖాన్‌నీ చూశాడు యుగంధర్.

"ఎందరి ప్రాణాలనో బలితీసుకుని, యుద్ధం ప్రారంభించి వేలకు వేల్ మనుష్యుల చావుకి కారకులైన మీరు మీ ప్రాణాలకు ముప్పు రాగానే ఏమిటీ వొణుకు? ఏమిటీ పిరికితనం. లెండి. గోతిలోంచి బయటకి రండి" అరిచాడు యుగంధర్.

టిక్కాఖాన్, యాహ్యాఖాన్ గోతిలోంచి బయటికి వచ్చి నిలుచున్నారు. భయంతో, సిగ్గుతో తలలు వంచుకున్నారు.

"ఎత్తండి తలలు. నా కళ్ళల్లోకి చూడండి. ఎవరినీ శిక్షించే అర్హత మీకు లేదు. షేక్ మజిబూర్ రహమాన్‌ని శిక్షిస్తారా? ధర్మం కోసం, మానవజాతి తరపున మీ యిద్దరికీ విధించాలి మరణశిక్ష. నా పేరే యుగంధర్. ఇతను నా అసిస్టెంటు రాజు. వార్డరుగా ఉన్నతను స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజంటు. మేం ముగ్గురమూ ప్రాణాలకు తెగించిన వాళ్ళమని తెలుసా మీకు? మేం చెప్పినట్లు మీరు 'తు.చా తప్పకుండా ఆచరిస్తే మిమ్మల్ని ప్రాణాల్తో వదిలిపెడతాం."

"ఏం చెయ్యాలి?" అడిగాడు యాహ్యాఖాన్.

"ప్రెసిడెంట్. నీ వెనక నేను టిక్కా ఖాన్ వెనక రాజు పిస్తోళ్ళు పట్టుకు నడుస్తాము. జాగ్రత్త. పొరపాటు చేశారా, కాల్చి చంపేస్తాము. స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజంట్, షేక్ మజిబూర్‌ని తన భుజం మీద వేసి తీసుకు వస్తాడు. మీ కారువరకూ వెళ్ళాలి. ఈలోగా ఎవరడ్డు వచ్చినా, ఏమడిగినా సర్దిచెప్పే బాధ్యత మీది" అన్నాడు యుగంధర్.

"తర్వాత?" అడిగాడు ప్రెసిడెంట్.

"కారెక్కిన తర్వాత అప్పుడు చెప్తాను" అన్నాడు యుగంధర్.

బీప్...బీప్...బీప్...

కాత్యా వ్రాసుకుంటోంది. సంతోషంతో ఆమె మొహం వెలిగిపోతోంది. సందేశం పూర్తయింది. ట్రాన్స్ మీటరు హేండ్‌బాగ్‌లో పడేసుకుని, 'విక్టరీ యీజ్ అవర్స్ ' అని పాడుకుంటూ బయలుదేరింది.

"ఎక్కడికి వెళుతున్నావ్?" అడిగింది పోలి.

"చెపుతాను – ఒక రహస్యం" నవ్వుతూ పోలీ చెవిలో చెప్పింది.

"జనరల్ టిక్కాఖాన్‌కే కాదు, జనరల్ యాహ్యాఖాన్‌కి కూడా పౌరుషం లేదట" కాత్యా ఏమి చెప్పిందో పోలీస్ గ్రహించే లోపునే కాత్యా బయటికి వెళ్ళిపోయింది.

"త్వరగా బ్రిటిష్ రాయబార కార్యాలయానికి నిమిషంలో తీసుకెళ్ళాలి" అన్నది కాత్యా టాక్సీ డ్రయివర్‌తో.

ఎవరూ అడ్డుపెట్టలేదు. ఏ ఆటంకమూ కలుగలేదు. జెయిలులో ఉద్యోగులూ, సైనికులూ ఆశ్చర్యంతో చూశారే తప్ప ఎవరూ ఏమీ అడగలేదు.

ప్రెసిడెంట్ కారు ఎక్కాడు, స్పృహలేని షేక్ మజిబూర్, టిక్కాఖాన్. డ్రయివర్ కారు స్టార్టు చేశాడు. ముందొక ఆర్మీ జీపు, తరువాత మోటారు సైకిళ్ళు, ఒక ఆర్మీ జీపు బయలుదేరాయి. జెయిల్ గేటు దాటి రోడ్డుమీది కెళ్ళారు. ముందున్న జీపు సైరన్ ఊదుతోంది. రోడ్డుమీద జనం తప్పుకుంటున్నారు. బళ్ళూ కార్లూ పక్కల ఆగిపోతున్నాయి.

" బ్రిటిష్ రాయబార కార్యాలయానికి వెళ్లమని డ్రైవర్‌కి చెప్పండి ప్రెసిడెంట్" అన్నాడు యుగంధర్.

"బ్రిటిష్ ఎంబసీకా? అది దౌత్య నియమాలకి విరుద్ధం" అన్నాడు ప్రెసిడెంట్.

"విషయాలాలోచించేందుకిది సమయంకాదు. ప్రెసిడెంట్ ప్రాణమే అపాయంలో వుంది" అన్నాడు యుగంధర్ నవ్వుతూ.

బ్రిటిష్ ఎంబసీకి వెళ్ళమని డ్రైవర్‌కి చెప్పాడు ప్రెసిడెంట్.

బ్రిటిష్ ఎంబసీ గేటు బార్లా తెరిచి వుంది. ప్రెసిడెంట్ కారు లోపలికి వెళ్ళగానే గేటు జవాను గేటు మూసేశాడు. ప్రెసిడెంట్ బాడీగార్డు మనుషులు లోపలికి రావడానికి వీలులేక పోయింది.

షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్‌ని ఎత్తుకుని X 212 ఎంబసీలోకి పరుగెత్తాడు. తర్వాత యుగంధరూ, రాజు లోపలికి వెళ్ళారు. హాల్లోనే కాత్యా ఎదురుపడింది.

"బ్రిటిష్ రాయబార్ని ఒప్పించడం కొంచెం కష్టమైంది, అయినా ఒప్పుకున్నాడు – ఆయనకి బంగ్లాదేశ్ ప్రజల పట్ల చాలా సానుభూతి వుంది కనక. రండి. మేడ మీద వెనక వేపు మనకి గదిచ్చారు" అంటూ యుగంధర్నీ రాజునీ కాత్యా తీసుకు వెళ్ళిపోయింది.

"దేశద్రోహి అయిన షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్‌కి శరణు యివ్వడానికి కానీ, యిండియన్ గూఢచారులకు ఆశ్రయం యివ్వడానికి కానీ, మీకేవిధమైన అధికారంలేదు. వెంటనే మా కప్పు చెప్పండి" అరిచాడు యాహ్యాఖాన్.

"క్షమించండి ప్రెసిడెంట్. మీరంటున్నారు ఆ విషయం తటస్థ దేశమైన మలేషియన్ పౌరులం అంటున్నారు వాళ్ళు. కనక వాళ్ళని యిప్పుడు అప్పచెప్పడానికి వీలులేదు. అంతేకాక మా ప్రభుత్వానికి తెలియజేసి లండన్ నించి ఆ దేశం వస్తేగాని నేనేం చేయలేను" అన్నాడు బ్రిటిష్ రాయబారి చాలా మర్యాదగా.

అంతలో రాయబారి సెక్రటరీ ఓ కాయితం తీసుకొచ్చి బల్లమీద పెట్టాడు. అది చదివి "ప్రెసిడెంట్, ఈ గొడవలో ఈ వార్త మీ వరకూ వచ్చి వుండదు. ఢక్కాలోని పాకిస్తాన్ సైన్యం, ఆయుధ విసర్జన చేసి లొంగిపోయిందట. భారత సైన్యం

ఢక్కాలో ప్రవేశించిందట. షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్ విషయమై మీరింకా గొడవ చేయడం మంచిది కాదేమో? అన్నాడు బ్రిటిష్ రాయబారి.

అయినా ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్ తన పట్టువదల్లేదు. వాళ్ళను అప్పచెపితేగాని వీల్లేదని కూర్చున్నాడు. బయట జనం పోగయ్యారు. వీధిలో అలజడి ప్రారంభమైంది. గంటలు గడిచి పోతున్నాయి. రాయబారి సెక్రటరీ మరొక కాయితం తెచ్చి యిచ్చాడు రాయబారికి.

"ప్రెసిడెంట్ ఇంకొక శుభవార్త భారత ప్రభుత్వం ఇప్పుడే తనకై తాను యుద్ధ విరమణ ప్రకటించింది. అంగీకరించమని సలహా యిస్తున్నాను" అన్నాడు రాయబారి.

ప్రెసిడెంట్ యాహ్యాఖాన్ ఏమీ మాట్లాడకుండా రాయబార కార్యాలయం నించి వెళ్ళిపోయాడు.

25

ఢిల్లీ పాలం విమానాశ్రయంలో బ్రిటిష్ విమానం ఒకటి దిగింది. రంగు కాయితాలతొ, పువ్వులతో, జెండాలతో విమానాశ్రయం కళకళలాడుతోంది. విమానంలోంచి బయటకు వచ్చాడు షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్. చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు "జై బంగ్లా, జైహింద్" నినాదాలతో ఆ ప్రదేశం మారు మోగింది. మోపులు మోపులు దండలు పడ్డాయి షేక్ మజిబూర్ రహ్మాన్ కు స్వాగతం చెపుతున్నారు.

ఈ కోలాహలంలో, షేక్ వెనకే విమానంలోంచి దిగిన యుగంధర్‌నీ, రాజునీ, X 212ని, కాత్యాని ఎవరూ గమనించలేదు.

ఎవరూ గమనించకూడదనే వాళ్ళూ జనంలో కలిసి వెళ్ళిపోతున్నారు. యుగంధర్ భుజం మీద చెయ్యి పడింది వెనకనించి. వెనక్కి తిరిగాడు. స్పెషల్ బ్రాంచి డైరెక్టర్ బండార్కర్ యుగంధర్ చేతులు పట్టుకుని "సాధించారు యుగంధర్. అసాధ్యమైన పని సాధించారు" అన్నాడు.

"అవును నేను ఒక్కణ్ణీ సాధించలేదు, మేము సాధించాము" జవాబిచ్చాడు యుగంధర్.

(సమాప్తం)

Post your comments